

Мина Глоговац
СЕДМО НЕБО

Мина Глоговац
СЕДМО НЕБО

Mina Glogovac SEVENTH HEAVEN

Продајна галерија "Београд"

фебруар-март 2012.

“Ко није научио гледати небо у потоку, не зна шта су рибе на дрвећу” Иво Андрић

У сусрету са најновијим радовима Мине Глоговац наилазимо на једну потпуно нову тему, која заједничко са претходним опусом уметнице налази једино у великом формату и монументалности приказа. Опасност која нас вреба још на самом исходишту јесте да нам се учини да је тема прозаична, исувише „историјски позната“, и да су радови последица спонтаности односно „поза“ у којима се природа случајно затекла на широким прозорским платнима уметничиног атељеа. Но, напротив, Мина Глоговац у свакој „интерпретацији“ неба уткала је цео „космос“ – себе, своју повест и афинитете, животне догађаје, као и дубоко личне осврте на историјски ток света уметности. При свему томе тежила је перфекцији у домену материјализације – од промишљене идејне припреме, преко пажљиве и посвећене реализације, до контроле процеса настајања и финализације рада.

Иако је тема јасно нефигурална, или тачније речено анти-фигурална, најновији радови Мине Глоговац представљају истраживање форме и крајњих граница сликарске технике. Акрилик на платну примењен је у интензивним лазурима, који су понављани небројено пута како би се добио ефекат прозачности, али и дубине. Сликање лазурима, извесна „сфуматичност“ приказа, употреба валера, непогрешиво познавање боја, везују ову уметницу за класично сликарство, пре свега за ренесансу. Уметница третира „предмет“ као жив, и приказујући кумулусе и кумулонибусе као најлепше у свету облака, трага за идеалном лепотом. Облаци у које је удахнут живот престају да буду само део природе, већ постају део дубоко личног. Биће уметника који их чини таквима постаје бестежинско, а сам уметнички чин безвремен и немогућ за било какву атрибуцију.

Полазећи од третмана и улоге неба у композицијама ренесанских сликара, где небо тријумфује као нераскидиви део композиције одређујући целокупни тоналитет и сензибилитет слике, Мина Глоговац иде до саме крајности – небу посвећује целу композицију. Баратајући сигурним потезом, у својим сликама неба Мина Глоговац исказује покушај да се заустави и задржи тренутак, нека неухватљива истина о себи, свом животу, свом окружењу. То „хватање“ тренутка и исечка неба за уметницу значи живљење и уживање у тренутку живота, што све, шире гледано, носи припадност идејама лепоте и ведрине живљења. Отуд љубав према реалном односно хиперреалном, која је и од раније добро позната у раду ове уметнице. Занимљиво је и како слике мењају свој тон и добијају нова значења са променом дистанце у посматрању, као и са променом интензитета и врсте светлости.

Припадност теме природи и феномен надовезивања природних слика, односно ситуација и расположења, резултирала су да се поједина платна групишу, те тако уз пет самосталних платана имамо и два диптиха. Тема слика пред нама јесте једна, али поглед на свет у њима нипошто није јединствен. На сваком платну уметница нам открива другачије психолошко стање и даје другачије импулсе и подстреке нашој машти да замисли свет (или можда град...) испод тог крајичка неба. У циљу тога, али и услед тога, свако платно носи аутентичан, непоновљив израз и тон. Но, и поред тога што свака слика има посебну психолошку позадину, посебан колорит и атмосферу, постоји нешто што је заједничко свим сликама: светлост. То је унутрашња светлост, која је повезана управо са поменутом ведрином и радошћу живота.

Свеједно да ли Минина неба доживимо као својеврсну контрареакцију на скученост човека данашњице (његовог животног простора, ерудиције, мисли, социјалног стања...), као огледало земље и одраз крајолика над којим се повијају, као алегорију живота (са симболима који су третирани градивно, али не у правилном реду – беспуће, пробијање, пролаз, пут, чистина, светлост...), или као алегорију слободе, изабрана тема управо означава универзални принцип повезаности дубоко личног и објективног, материјалног и контемплативног, микро и макрокосмичког. Небо је, тако, саучесник историје, човека, природе..., сведок еволуције, нешто свеprisутно и вечито, што се и сâмо сваког часа мења... – контроверзна појава са много истине о дуалитету бића и ствари, која провејава док нас са великих платана осваја снага плаветнила и бескраја.

мр Маре Јанакова Грујић, историчар уметности

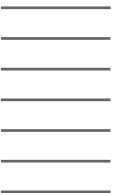
БИОГРАФИЈА

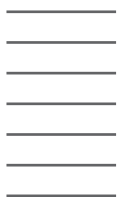
МИНА ГЛОГОВАЦ рођена је 1970. године у Београду. Дипломирала је 1993. године на Факултету примењених уметности, на одсеку примењено сликарство, Универзитета уметности у Београду. Магистрирала је 2003. године на истом факултету. По завршетку основних студија, уметница две године борави на стручном усавршавању у Фиренци где у неколико наврата учествује у реализацији монументалних мурала јавног простора града. Од 1995. године отпочиње свој рад као предавач на Факултету примењених уметности у Београду, где је и данас ангажована у својству доцента на предмету сликарске технике. Члан УЛУС-а од 1995, уметница је до сада излагала на референтним групним изложбама у земљи и иностранству и реализовала бројне самосталне пројекте уређења репрезентативних јавних објеката (мозаик, витраж, монументално сликарство). Тежиште рада ове уметнице, без обзира да ли се ради о делима примењене или ликовне уметности, заснива се на активном обједињавању искустава постојеће архитектонске семантике јавног простора и прижељкиваних утопистичких модела једне имагинарне архитектуре. Изложба у галерији „Београд“ под називом „Седмо небо“ је њена пета самостална изложба.

Контакт: minaglogovac@yahoo.com

Сви радови на изложби Седмо небо изведени су у техници акрилик на платну формата 150 x 110 cm (два диптиха 300 x 110 cm).

Изложене слике настале су у периоду 2009-2011. године.

BIOGRAPHY

MINA GLOGOVAC was born in Belgrade in 1970. Graduated from the Faculty of Applied Art, Department of Applied Painting, University of Arts in Belgrade in 1993, took her M.A. degree in 2003. After graduating, she spent two years specializing in Florence, Italy, where she took part in the realization of several monumental murals in public spaces. Started teaching at the Faculty of Applied Art in 1995 where she now holds the position of assistant professor for the subject of painting techniques. Has been a member of ULUS since 1995; exhibited at significant group exhibitions at home and abroad; individually realized numerous decoration projects of representative public buildings (mosaic, stained glass, monumental paintings). The focus of her work, whether it deals with applied or fine art, is based on the active combination of the experience of existing architectural semantics of public space and desired utopian models of an imaginary architecture. This exhibition titled *Seventh Heaven* that is held in the Sales Gallery *Belgrade* is her fifth solo show.

Contact: minaglogovac@yahoo.com

All exhibited works are executed in acrylic on canvas technique, 150 x 110 cm (two diptychs 300 x 110 cm).

The exhibited paintings were made in the period 2009-2011.

“Who has not learned to see the sky in a stream, does not know what fish on a tree are.” Ivo Andrić

A completely new subject matter can be seen in Mina Glogovac’s latest works that only shares the large size of the canvases and the monumentality of presentation with the artist’s previous opus. Initially, there is a danger that we may think the topic is prosaic, too “historically well known”, that the works are a result of spontaneity, a instance in which natural elements have accidentally been caught “in a pose” on the wide window sized canvases of the artist’s studio. On the contrary, Mina Glogovac has interweaved the whole “cosmos” – herself, her history, her affinities, events of her life, as well as deep personal reflections on the historical flow of the art world into each “interpretation” of the sky. Nevertheless, she strove for perfection in the materialization – from the thought out preparation, a careful and dedicated realization, up to controlling the process of creating and finalizing the work.

Although the subject matter is clearly not figural or more precisely said it is anti-figural, Mina Glogovac’s latest works are an exploration of form and the extreme limits of painting techniques. She uses an intense lazure technique to apply acrylic on canvas, applying layers numerous times in order to attain the effect of translucency as well as depth. Lazure painting, a certain “sfumato” effect of the presented, the use of valeur hues, an unerring knowledge of colors, all this links this artist to classical painting, primarily to the Renaissance art. She treats the subject matter as if it were “alive” and showing the cumuli and cumulonimbi as the most beautiful clouds in the world, she searches for the ideal beauty. Clouds that have been given life cease being only a part of nature and become deeply personal. The being of the artist who has given life to them becomes weightless, and the very artistic act timeless and impossible to attribute.

Starting with the way the sky is treated in the compositions of the Renaissance painters, where the sky triumphs as the integral part of the composition determining the total tonality and sensitivity of the painting, Mina Glogovac goes to the limits – she devotes the whole composition to the sky. Using confident brush strokes in her paintings of the sky, Mina Glogovac attempts to stop and seize the day (carpe diem), to express a certain ungraspable truth about herself, her life, her environment. This “seizing” of the day and the piece of the sky for the artist means living life and the enjoyment of life, which in a broader sense means her commitment to ideas of beauty and the joy of life. Thus, there is a love towards the realistic, that is, the hyperrealistic which is also well known from her earlier works. It is interesting to see how the paintings change their tone and acquire a new meaning with the change in the distance of the viewing position as well as the intensity and kind of light.

The common subject matter being nature and the phenomenon of a natural linking of such images, that is, situations and mood, resulted in the grouping of certain canvases, thus together with five individual ones there are two diptychs. The topic of the paintings in front of us is a singular one but the view of the world expressed in them is by no means uniform. The artists reveals a different psychological state on each canvas and gives different impulses and incentives to our imagination to imagine a world (or maybe a city) underneath that small piece of sky. As a result each canvas carries an authentic, unique expression and tone. However, despite each painting having a special psychological background, special coloring and atmosphere there is something common to all paintings: the light. It is an inner light that is connected to the mentioned cheerfulness and joy of life.

It does not matter whether we experience Mina's skies as a unique counter reaction to the restrictions imposed on man's life in the contemporary world (restrictions in regards to life space, erudition, thoughts, social states ...), as a mirror of the earth or landscape over which they appear, as an allegory of life (together with the symbols that are treated gradationally but not in the correct order – vastness, breakthrough, passage, path, open space, light ...), or as an allegory of freedom – the chosen subject matter denotes a universal principle of interconnection between the deeply personal and the objective, the material and the contemplative, the micro and macrocosmic. The sky is thus the accomplice of history, man, nature ..., witness to evolution, all present and eternal, that which itself changes every moment of the day – a controversial phenomenon with a lot of truth on the duality of beings and things, that pervades while the force of the blueness and infinity encompasses us from the large plane trees.

Mare Janakova Grujić, MA, art historian

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ ГРАДА
БЕОГРАДА

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

За издавача
Михаило М. Петковић, директор

Кустос
Сања Тодосијевић

Уредник издања
Драгица Вуковић

Умειнички савей
Олга Јанчић
Бранко Раковић
Александар – Лека Младеновић
Горан Десанчић

Текст у каталогу
Маре Јанакова Грујић

Дизајн
Жолт Ковач

Фојографија
Владимир Поповић

Штампа
GRID студио, Београд

Тираж
200 примерака

EXHIBITION SUPPORTED BY SECRETARIAT
FOR CULTURE OF THE CITY OF BELGRADE

PUBLISHER
GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
pgb.gal@sbb.rs
www.galerijabeograd.org

For the publisher
Mihailo M. Petković, director

Curator
Sanja Todosijević

Catalogue Editor
Dragica Vuković

Art Council
Olga Jančić
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Text in Catalogue
Mare Janakova Grujić

Design
Žolt Kovač

Photographs
Vladimir Popović

Printed by
GRID studio, Belgrade

Print run
200

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Глоговац М.(083.824)
75(497.11)“20”(083.824)

ГЛОГОВАЦ, Мина, 1970-

Мина Глоговац = Mina Glogovac : седмо небо = seventh heaven : Продајна галерија “Београд”, фебруар 2012. / [текст у каталогу Маре Јанакова Грујић = text in catalogue Mare Janakova Grujić ; фотографија Владимир Поповић ; photographs Vladimir Popović]. - Београд : Продајна галерија “Београд” = Belgrade : Gallery “Beograd”, 2012 (Београд : Грид студио). - 14 стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 200. - Биографија: стр. 4.

ISBN 978-86-6141-029-1

а) Глоговац, Мина (1970-) - Слике - Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 189176844

Партнери галерије

DESTILERIJA
HUBERT
1924

www.galerijabeograd.org